

Resolució 943/2024, de 18 juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 1241/2023

Administració reclamada: Agència Catalana de l'Aigua (ACA) Generalitat de Catalunya

Informació reclamada: Informació de consums d'aigua.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: S'estima el dret d'accés a la informació reclamada consistent en conèixer els consums d'aigua de les activitats econòmiques d'una localitat al 2022, per considerar que es informació ambiental, però atesa la invocació dels límits establerts a l'article 13. 2. a) LAIMA i l' article 21.1. c LTAIPBG, sobre el perjudici per al secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei, com seria en aquest cas, allò previst a l'article 95 LGT, per considerar que la informació demanada és informació de rellevància tributària, es condiona la forma del seu accés.

La forma de lliurament d'informació haurà de realitzar-se de la manera més adequada que permetin desvirtuar una coincidència exacte de les dades ambientals demanades amb allò que resta preservat pel caràcter reservat de les dades de transcendència d'acord amb l'article 95 LGT. Es pot realitzar ja sigui mitjançant fórmules agregades, amb la modulació dels factors relatius als períodes temporals o l'àmbit territorial de la consulta, que es podria ampliar a nivell comarcal, o altra zona perimetral que es determinés, entre d'altres indicadors, que haurien de permetre facilitar la informació demanada en no coincidir les dades demanades amb la informació protegida per la normativa tributària.

Paraules clau: Agència Catalana de l'Aigua. Generalitat de Catalunya. Consum d'aigua. Informació ambiental. Informació de transcendència tributària. Secret tributari. Estimació parcial.

Ponent: Maria del Mar Pérez Velasco

Antecedents

1. L'11 de desembre de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 1241/2023, presentada contra l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. El representant de l'entitat Llémna Espai Natural, que el 20 de desembre esmena i acredita la seva representació, presenta reclamació d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 29 a 35 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 18 d'octubre de 2023 l'entitat reclamant presenta a l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) sol·licitud d'informació en els termes següents : "En base a Llei 27/2006, considerem tenir

dret a saber consum a Sant Aniol de Finestres, indicat en columna consum d'aigua de les 'activitats econòmiques i fonts pròpies', quina quantitat del 2022 es refereix a usuaris que reben aigua de companyia, i quina els que tenen recursos propis. Considerem informació clarament de caràcter ambiental i només és suma de 2 conceptes: usuaris que reben aigua de companyia + usuaris que tenen recursos propis (no afecta a tercers)".

3. El 4 de desembre l'Agència Catalana de l'Aigua resol " Desestimar la sol·licitud d'informació ambiental, atès que hi concorre la causa de denegació de l'accés recollida en la lletra a) de l'article 13.2 de la LAIA i la lletra c) de l'article 21.1 de la LTAIPBG, així com també la recollida en l'article 21.2 de la mateixa LTAIPBG. Concretament basa la desestimació en les consideracions següents: "En aquest cas, i en compliment d'allò que disposa l'article 20.3 de la LTAIPBG, es considera que és d'aplicació la causa de denegació recollida en la lletra a) de l'article 13.2 de la LAIA i la lletra c) de l'article 21.1 de la LTAIPBG –perjudici per al secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei–, a més de la recollida en l'article 21.2 de la mateixa LTAIPBG –caràcter protegit de la informació, si aquest caràcter protegit és establert expressament per una norma amb rang de llei (fonaments de dret 8 i 9)."

"L'aplicació dels límits esmentats es fonamenta en el fet que les dades sol·licitades sobre els consums d'aigua de les activitats econòmiques són obtingudes per l'Agència Catalana de l'Aigua en l'exercici de la seva funció com a organisme responsable de l'aplicació i la gestió del cànon de l'aigua, un tribut sobre l'ús de l'aigua que en grava el consum i la contaminació. Així doncs, no hi ha dubte que es tracta de dades d'origen tributari que, segons es recull en l'article 95 de la LGT (fonament de dret 10), són objecte d'especial protecció i no poden ésser cedides ni comunicades a tercers, tenint en compte, a més, que la petició no es pot encabir en cap dels casos previstos en la LGT com a excepció a la limitació general en l'accés a dades d'origen tributari. Efectivament, tal com s'indica en la sol·licitud, l'Agència Catalana de l'Aigua manté publicades en el seu lloc web taules de dades on, per a cada municipi i cada any, es discriminen, d'una banda, els volums abastats de les xarxes de subministrament per a usos domèstics –o assimilables–, i de l'altra, els volums agregats que inclouen els abastats per a activitats econòmiques –que si bé poden provenir de xarxes o de fonts pròpies, en la seva major part són de fonts pròpies– juntament amb la resta de volums abastats de fonts pròpies".

"No obstant, en el cas d'aquesta sol·licitud, cal tenir en compte que en el municipi de Sant Aniol de Finestres existeix un nombre molt reduït d'activitats industrials, que són les que tenen obligació de presentar la *Declaració de l'ús i la contaminació de l'aigua* (DUCA), font d'on provenen les dades de què disposa l'Agència sobre volums abastats de fonts pròpies –pous, mines o similars– i paràmetres de volum i contaminació en els abocaments d'aquesta mena d'activitats. Aleshores, tot i que l'Agència disposa de les dades tributàries

sobre volums abastats de fonts pròpies per part de les activitats industrials d'aquest municipi, no resulta possible facilitar la desagregació de volums que es demana respecte de la informació que figura en les taules de dades ja publicades (és a dir, distingir quina part del volum agregat sota el concepte 'activitats econòmiques i fonts pròpies' correspon a usuaris que reben aigua de xarxa i quina correspon a usuaris amb fonts pròpies), perquè això implicaria que es poguessin deduir fàcilment –o, si més no, aproximar raonablement– els consums declarats per obligats tributaris concrets, i aquestes són dades expressament protegides per l'article 95 de la *Llei 58/2003, del 17 de desembre, general tributària* (LGT), de manera que no es poden fer públiques”.

4. El 22 de desembre de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada.
5. El 28 de desembre de 2023 la GAIP comunica la reclamació a l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) i requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 30 de gener de 2024 la GAIP rep de l'Agència Catalana de l'Aigua informe que, en síntesi, es formulen les consideracions següents: L'Agència Catalana de l'Aigua publica les dades sobre els volums d'aigua abastats anualment en cada municipi de Catalunya, dels volums procedents de les xarxes de subministrament, tant destinats a usos domèstics o assimilables com els volums abastats per les activitats econòmiques –que, si bé poden procedir de xarxes com de fonts pròpies, en la seva major part són de fonts pròpies. Es considera que aquestes dades sobre volums abastats són obtingudes per l'Agència Catalana de l'Aigua en l'exercici de la seva funció com a organisme responsable de l'aplicació i la gestió del cànon de l'aigua, un tribut sobre l'ús de l'aigua que en grava el consum i la contaminació i per tant, es considera que es tracta d'informació d'origen tributari. S'invoça el límit de l'article 21.1.c) i 21.2 LTAIPBG i article 13.2.a) de Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la que es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (LAIMA) consistent en la confidencialitat prevista en una norma amb rang de llei que en aquest cas remetria a la reserva prevista a l'article 95 de la Llei 58/2003, del 17 de desembre, General Tributària (LGT), que disposa que totes les dades, informes o antecedents obtinguts per l'Administració tributària en el compliment de les seves funcions com a tal tenen caràcter reservat, i que aquesta informació només pot ésser emprada per a l'efectiva aplicació dels tributs o recursos la

gestió dels quals tingui encomanada, així com per a la imposició de les sancions que escaiguin, sense que pugui ésser cedida o comunicada a tercers. Entre els supòsits taxats que es pot fer excepció d'aquesta reserva informativa no s'inclou el que ara es demana i a més, s'especifica el deure per part de l'Administració tributària d'assegurar-se que aquestes dades, informes o antecedents no puguin ésser cedits o comunicats a tercers, amb caràcter general.

El posicionament de l'ACA sobre la petició de les dades desagregades ja publicades, sobre volums abastats anualment per al municipi de Sant Aniol de Finestres, per tal de poder distingir quina part del volum agregat sota el concepte 'activitats econòmiques i fonts pròpies' correspon a usuaris que reben aigua de xarxa i quina correspon a usuaris amb fonts pròpies, es considera que " Tot i que l'Agència disposa de les dades tributàries sobre volums abastats de fonts pròpies per part de les activitats industrials d'aquest municipi, no resulta possible facilitar la desagregació de volums que es demana respecte de la informació que figura en les taules de dades ja publicades, perquè això implicaria que es poguessin deduir fàcilment –o, si més no, aproximar raonablement– els consums declarats per obligats tributaris concrets, i aquestes són dades expressament protegides per l'article 95 de la *Llei 58/2003, del 17 de desembre, general tributària* (LGT), de manera que no es poden fer públiques. I aquest es el motiu per a desestimar la sol·licitud d'informació ambiental.

7. El 6 de febrer de 2024 la GAIP trasllada al reclamant la informe de l'Agència Catalana de l'Aigua als efectes que es formuli en el termini de 10 dies les al·legacions i/o consideracions que es considerin pertinents. Sense que consti a aquesta Comissió cap consideració al respecte.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tan a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb

críteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre el dret d'accés a les dades ambientals sobre consums d'aigua i límits

L'objecte d'aquesta reclamació consisteix en l'accés a les dades sobre el consum d'aigua en una localitat, Sant Aniol de Finestres, amb la indicació de si el consum d'aigua respecte a activitats econòmiques ho és de fonts pròpies o mitjançant subministrament d'una companyia i quina quantitat respecte l'any 2022.

La informació reclamada a l'Agència Catalana de l'Aigua és informació pública d'acord amb l'article 2.b LTAIPBB per ser "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei", i que d'acord amb les competències d'aquestes institucions han de disposar-ne.

L'entitat reclamant considera, a més, que es informació ambiental i aquesta Comissió corrobora aquesta afirmació atès allò previst a l'article 10 de la Llei 20/2009, del 4 de desembre, de prevenció i control ambiental de les activitats quan preveu que "l'òrgan ambiental competent ha de disposar d'informació suficient sobre: a) La qualitat dels recursos naturals i les condicions del medi ambient en l'àmbit territorial de Catalunya", en aquest cas s'entén que els recursos naturals comprenen també els recursos hídrics, i per tant, l'estat de la gestió de l'aigua.

Aquesta previsió s'adiu amb l'article 2.3 de la Llei estatal 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient (LAIMA), que inclou una referència al dret a obtenir informació sobre l'estat dels elements del mdi ambient fent menció específica a l'aigua, com és el cas.

Malgrat disposar la informació ambiental d'un règim específic sobre el dret d'accés, com és la LAIMA, en canvi, no disposa d'una previsió respecte a la possibilitat de reclamar davant una institució de garantia que vetlli per la preservació de l'accés a aquesta informació i atès el caràcter supletori de la LTAIPBG, s'ha interpretat que per als aspectes no regulats esdevé d'aplicació allò previst a LTAIPBG i per tant, s'admet la possibilitat de fer ús de la reclamació previst a l'article 39 de la LTAIPBG davant aquesta Comissió. Aquesta supletorietat també s'ha interpretat envers l'aplicació de la Llei 3/1998, de 27 de febrer, d'intervenció integral de l'administració ambiental, la LAIA que també conté previsions respecte al dret d'accés a la informació ambiental a l'article 9 (veure les resolucions d'aquesta Comissió 247/2020, de 9 d'abril; 499/2020, de 23 de setembre; 695/2020 de 26 de novembre, 587/2022 de 15 de juliol, i 931/2023 de 19 d'octubre, entre d'altres).

L'objecte de la reclamació, cal recordar que consisteix en conèixer quin es el consum d'aigua a la localitat indicada de les activitats econòmiques que provenen de fonts pròpies o per

distribució el 2022. L'Administració reclamada desestima l'accés a conèixer aquests consums d'aigua per raó de que identifica la coincidència de la informació requerida amb la que forma part de la gestió del cànon d'aigua.

Es considera que les dades sol·licitades sobre els consums d'aigua de les activitats econòmiques són obtingudes per l'Agència Catalana de l'Aigua en l'exercici de la seva funció com a organisme responsable de l'aplicació i la gestió del cànon de l'aigua, un impost sobre l'ús de l'aigua que en grava el consum i la contaminació, i que d'acord amb l'article 95 de la Llei 58/2003, de 13 de desembre General tributària (LGT) seria informació objecte d'especial protecció que no pot ser cedida ni comunicada a tercers.

Aquesta consideració es fonamentaria en la invocació dels límits establerts a l'article 13. 2. a) LAIMA d'una banda, quan preveu la confidencialitat prevista en una norma con rang de llei; a l'article 21.1 c) LTAIPBG, sobre el perjudici per al secret o la confidencialitat en els procediments tramitats per l'Administració pública, si el secret o la confidencialitat són establerts per una norma amb rang de llei, i l'article 21.2 LTAIPBG sobre el caràcter protegit de la informació, si és establert expressament per una norma amb rang de llei, fonamenten la decisió de desestimació de l'ACA.

Efectivament el cànon de l'aigua és un impost amb finalitat ecològica sobre l'ús de l'aigua que grava el consum i la contaminació (article 62 del Decret legislatiu 3/2003, de 4 de novembre, pel qual s'aprova el Text refós de la legislació en matèria d'aigües de Catalunya). El seu objectiu és fomentar una utilització més eficient d'aquest bé. L'ACA només el recapta directament als usuaris que disposen de fonts pròpies de subministrament i als industrials de règim especial. L'aplicació del cànon de l'aigua afecta l'ús de l'aigua en totes les seves fases de conformitat amb l'article 2.14, tant si es tracta d'aigua facilitada per les entitats subministradores com si és procedent de captacions d'aigües superficials o subterrànies, incloent-hi la procedent d'instal·lacions de recollida d'aigües pluvials que efectuïn directament les mateixes persones usuàries. Constitueix el fet imposable del cànon de l'aigua l'ús real o potencial de l'aigua, en els termes establerts per l'article 2.14.

Aquests límits invocats per l'ACA continguts a l'article 13. 2. a) LAIMA i a l'article 21.1 c) LTAIPBG remeten a la reserva establerta a l'article 95 LGT, per a l'accés a les dades de transcendència tributària, que segons l'entitat reclamada, justificarien l'exclusió del seu coneixement per ser dades de transcendència tributària.

Però aquesta remissió a la reserva informativa continguda en la norma tributària s'ha d'entendre d'acord amb el que el Tribunal Suprem ha afirmat respecte de que la Llei General Tributària no conté "un régimen completo y autónomo de acceso a la información, y si un principio o regla general de reserva de los datos con relevancia tributaria como garantía del derecho fundamental a la intimidad de los ciudadanos (art 18 CE)" (STS 1028/2022, de 18 de juliol). Afirmació rellevant si tenim en compte que els consums demanats són d'activitats

econòmiques, sobre les quals es predica la reserva tributària, malgrat que no es veuria afectat el dret a la intimitat que fonamenta la reserva informativa.

D'altra banda, l'examen del secret previst a l'article 95.1 LGT sobre les dades de transcendència tributària, referits a informació que consisteix en els consum d'aigua d'activitats econòmiques d'una zona i tenen també tenen la condició d'informació ambiental, i de caràcter rellevant atesa la situació de sequera i manca de recursos hídrics, podria donar lloc a que es facilités la informació de forma anonimitzada o estadística, poden evitar d'aquesta forma la limitació invocada.

No obstant això, aquesta possibilitat es rebutjada per l'entitat reclamada, per entendre que no seria factible "facilitar la desagregació de volums que es demana respecte de la informació que figura en les taules de dades ja publicades (és a dir, distingir quina part del volum agregat sota el concepte 'activitats econòmiques i fonts pròpies' correspon a usuaris que reben aigua de xarxa i quina correspon a usuaris amb fonts pròpies), perquè això implicaria que es poguessin deduir fàcilment –o, si més no, aproximar raonablement– els consums declarats per obligats tributaris concrets, i aquestes són dades expressament protegides per l'article 95 de la Llei 58/2003, del 17 de desembre, general tributària (LGT), de manera que no es poden fer públiques". Tot això degut a que la localitat de la que es demana la informació existeix un nombre molt reduït d'activitats industrials, que són les que tenen obligació de presentar la *Declaració de l'ús i la contaminació de l'aigua* (DUCA), font d'on provenen les dades de què disposa l'Agència sobre volums abastats de fonts pròpies –pous, mines o similars– i paràmetres de volum i contaminació en els abocaments d'aquesta mena d'activitats".

Davant d'aquest nou inconvenient manifestat per l'ACA, aquesta Comissió palesa que per tal de salvar de nou la impossibilitat absoluta de donar cap mena d'informació, i acceptar una restricció que impediria l'accés a cap de la informació ambiental sol·licitada, s'hauria d'abordar altres formes possibles de facilitar alguna informació mitjançant formulacions que evitessin la identificació de les dades sol·licitades amb les tributàries, i es desvirtués la possibilitat de connectar la informació sobre consums amb la reserva de l'article 95 LGT.

De tota manera, s'ha de tenir present que les específiques previsions de la LGT sobre confidencialitat de les dades tributàries no desplacen ni fan inaplicable el règim d'accés establert a la LTAIPBG (Disposició Addicional Primera) (Sentència TS 3071/2022 de 18 de juliol). Per tant, escau que la Comissió apliqui sobre aquesta reserva tributària al·legada d'acord amb les circumstàncies del cas concret, on destaca la finalitat de l'accés a la informació ambiental, amb la concurrència d'un interès general rellevant com és el coneixement sobre l'estat del recursos hídrics en una situació de sequera, i tot això d'acord amb els principi de proporcionalitat.

Ha de ser possible vehicular una forma d'accés a aquella informació ambiental sobre l'estat d'explotació de l'aigua, sense comprometre la reserva legal establerta en l'àmbit tributari, sense

una exclusió de pla i indiscriminada que deixi sense efecte el dret d'accés a la informació ambiental. Com tampoc es podria reconèixer un accés a les dades tributàries sense més protecció atès allò previst sobre el seu dret de reserva.

Aquesta Comissió considera que l'entitat reclamada ha de facilitar la informació reclamada amb el format de lliurament d'informació ja sigui mitjançant fórmules agregades que permetin desvirtuar una coincidència exacte de les dades demanades amb allò que resta preservat pel caràcter reservat de les dades de transcendència d'acord amb l'article 95 LGT, bé amb la modulació dels factors relatius als períodes temporals o l'àmbit territorial de la consulta, que es podria ampliar a nivell comarcal, o altra zona perimetral que es determinés, entre d'altres indicadors¹, que haurien de permetre facilitar la informació demanada, ja que una interpretació restrictiva com la proposada per l'ACA, sense més, desvirtua i impedeix qualsevol accés que es promogui en relació al coneixement dels consums d'aigua d'una localitat atès l'argument plantejat.

3. *Obligatorietat dels titulars de documents públics i de les dades a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

En l'àmbit de la Generalitat, les seves entitats autònomes, empreses públiques i consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, el SGD es regula pel Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya.

L'article 67 del Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital estableix que el SGD garanteix el compliment de la política de gestió documental i arxius i que els sistemes d'informació i aplicacions de gestió han d'emprar preferentment les eines de gestió documental corporatives. En cas d'emprar solucions no corporatives, aquestes han de garantir el

¹fins i tot, fer una tramesa amb la informació estadística sobre el consum d'aigua permet quantificar en unitats físiques i valorar en magnituds econòmiques les activitats relacionades amb el cicle integral de l'aigua, format també per l'abastament d'aigua i el seu sanejament.

compliment de les polítiques de gestió documental al llarg de la fase de tramitació i han de ser aprovades d'acord amb l'apartat 2 de l'article 33 d'aquest Decret. L'article 68, relatiu a l'arxiu digital únic, detalla les característiques i condicions per garantir la implementació de les polítiques de gestió documental i el seu compliment.

Pel que fa a la gestió de les dades, el referit Decret 76/2020 li dedica el capítol I del títol II. Concretament, l'article 10 estableix un model de govern de les dades, que és l'instrument organitzatiu que determina els criteris i elements que defineixen el govern de les dades de l'Administració de la Generalitat, estableix els criteris, els responsables del seu desplegament, principis i requeriments així com els subjectes obligats. L'article 19 regula l'accés de les persones a les dades i l'apartat 1, diu "els subjectes de l'article 2 d'aquest Decret impulsen, per defecte, l'obertura de totes les dades que estan en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, incloses les que li subministren altres subjectes obligats per qualsevol normativa, i faciliten tots els mecanismes per garantir l'accés de les persones a aquestes dades, d'acord amb la normativa vigent de protecció de dades i la de transparència i dret d'accés. Se n'exceptuen les dades la publicitat de les quals resti prohibida d'acord amb l'ordenament jurídic vigent".

Recentment, s'ha aprovat el Model de govern de les dades de l'Administració de la Generalitat de Catalunya i del seu sector públic per l'Acord de Govern GOV/158/2023, de 25 de juliol (DOGC 8967) que pretén regular "un dels elements fonamentals de la gestió dels serveis basada en les dades" i "garanteix que podran gestionar-se durant tot el cicle de vida a fi d'obtenir la seguretat, traçabilitat, integritat, confidencialitat, privacitat i disponibilitat d'aquestes dades". Entre els objectius i eixos (punt 2) d'aquest Model s'estableix garantir l'accés a les dades seguint els estàndards de seguretat i de privacitat (d), determinar les responsabilitats per a una gestió eficaç (e), maximitzar la reutilització (g), entre altres. A més, cal establir una estructura que asseguri la gestió arxivística de les dades i la conservació durant el temps que sigui necessària per a la finalitat per a la qual s'ha generat o incorporat a la gestió documental (punt 5.9).

L'ordre CLT/172/2014, de 14 de maig, per la qual s'aprova el protocol de gestió de documents electrònics i arxiu de la Generalitat de Catalunya, fixa les directrius corporatives en matèria d'arxiu electrònic. Aquesta ordre, d'acord amb la Disposició transitòria sisena del referit Decret 76/2020 és vigent fins que s'aprovi el model organitzatiu que ha preveure la planificació, el seguiment i avaluació dels resultats, participació en la definició dels sistemes d'informació corporatius transversals i disposició dels recursos necessaris per fer efectiu el desplegament de l'Administració digital.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 25 de gener de 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 1241/2023 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2

consistent en lliurar la informació amb els indicadors que s'ajustin amb les limitacions invocades.

2. Requerir a l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a l'ACA a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1241/2023 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreça la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.